

Els papers de Salamanca, encara

PERE ORTÍS

Un subjecte tèrbol, vidriós, que uns quants albatz donàvem per acabat amb un retorn que diu que hi va haver, no se sap exactament quin, i quan, i subjecte que donàvem per enterrat. Es veu que la mena de fam no s'acaba mai. El cas s'insereix en el context de l'àmplia espoliació duta a terme, a través del temps i en interessants variacions, per Borbons i militars de la metròpoli sobre la dissortada colònia.

I què ens pensàvem? I què n'esperàvem? Diu que els papers havien de ser de tornada ara, aquest estiu, i mireu on som, i on són. Ara, amb el cas tan reeixit de la Fira de Frankfurt a favor de l'estimada llengua i de l'estimada cultura, calça't. Estira i arronsa, és el joc del gat amb el ratolí, amb el ratolí vençut. Hi ha un goig visceral a ser vencedors, a jugar amb els derrotats i posar-los la gota de mel als llavis i a espremer-los

tot el suc, *væ victis!* No hi ha, a més, com conservar tot el potencial de les armes, i que gemeguïn els perjudicats, que depenguïn de nosaltres, que els ho fem guiar tot, perquè sentin el nostre poder, bo i fent-los sovint *el pase del torero*, que en això de la tauromàquia som mestres indiscutibles, la força del brau ibèric.

No tenim altre camí que parar la mà i passar de pidolaires fins a l'embaïfament. En el segle XXI. I perquè és nostre ens ho retenen. És el mateix cas dels traspessos de competències, dels termes més beneficiosos de l'Estatut, de les seleccions nacionals catalanes, dels trens de la rodalia, de les electricitats que fan figa, de l'aeroport del Prat!, dels referèndums de cara al dret més elemental del poble més elemental.

El cas és que no han tornat els documents espoliats a les famílies per les

tropes franquistes. Són botí de guerra, són propietat exclusiva del conqueridor, com la sobirania i els usatges suprimits pel Decret de Nova Planta. Aquestes famílies i tota la resta que continuïn rosegant la sort de ser vençuts i prenguin bé la talla de qui mana, que no té pas cap gana de blegar-se i donar entenet que ha encaixat una debilitat que pot ser el primer granet d'erosió del seu regne.

Hi ha una manifestació a Barcelona per a reclamar aquests papers. És bo. Hi ha algun indici que la nova generació obre els ulls i comença a adonar-se de la infàmia en què vivim catalans i bascos. Cal fer apostolat. Cal adoctrinar la massa. Una sàvia i ben aplicada protesta a favor dels nostres drets ens pot portar pel camí recte. Amb constància, amb visió i cada dia involucrant-hi més catalans i, sobretot, més jovent. Ara és hora d'estar alerta. ◆

Les publicacions editades per cadascun d'aquests centres queden recollides en un índex bibliogràfic que es pot consultar a la pàgina web del Patronat.

www.ddgi.cat/eiximenis

- Institut d'Estudis Gironins
- Institut d'Estudis Empordanesos
- Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles
- Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca
- Amics de Besalú i el seu Comtat
- Associació Arqueològica de Girona
- Institut d'Estudis Ceretans
- Centre d'Estudis Comarcals del Ripollès
- Institut d'Estudis del Baix Empordà
- Centre d'Estudis Selvatans
- Cercle d'Estudis Històrics i Socials de Girona
- Associació d'Història Rural de les Comarques Gironines

El Patronat Francesc Eiximenis, organisme autònom de la Diputació de Girona, federa i cohesiona la xarxa associativa dedicada a la investigació local i comarcal.

Diputació de Girona
Patronat Francesc Eiximenis